

befætte saadanne Poster med videnskabelige, dygtige Mænd, saa maatte der udvikle sig, vore op og uddanne sig i den danske Ungdom et tilstrækkeligt Antal Mænd af dem, hvis hele Drift, hvis hele Instinct, hele Krav og hele Livsfald var at gjøre saadanne tidlige grundige Studier, at de senere følte sig oplagte til at betræde denne Bane; de maatte betræde den under saadanne Omstændigheder, efter deres Drift og ikke for Levebrødet. Dermed har jeg ikke sagt, at de ikke skulde leve og leve ordentlig og passende; men jeg har sagt, at det Savn paa Tilgang, der følte, laa maastee deels i, at der var færre, der have denne Drift; men hovedsagelig — og jeg fremhævede forskellige Tilfælde — i tilfældige Omstændigheder. Jeg nævnte den tilfældige Omstændighed ved et Facultet, at dette hændelsesviis i kort Tid havde afgivet 4 Mænd til Ministre (Stemmer: 5!) Fem, ja det er muligt. Jeg kunde med Hensyn til samme Facultet beklage, at Døden har krævet sine Offre. Der skal meget til i et lille Land hurtigt at udfylde disse Pladser. Hvad et andet Facultet angaaer, det theologiske, da omtalte jeg det ikke. Jeg kunde sige, at naar man der føler Savn af Tilgang, ligger det ogsaa i lignende Grunde, og man maa derhos lægge Mærke til, at denne Stilling fører Vedkommende paa en temmelig directe Vej til at blive Biskopper, som ere lønne med mellem 4 og 6,000 Rd. om Aaret. Det er altsaa en Grund mere. I alt dette ligger der ikke et eneste Ord af det, Ministeren har omtalt. Et andet Sted er ogsaa det Ord „Levebrød“ kommet frem, og jeg skal gjentage, ved hvilken Leilighed det var. Det var i Modsetning til, hvad et æret historisk Medlem fra Svendborg (Schieru) omtalte igaar. Jeg sagde, at jeg vilde slyde den hele Betragtning, som der var bragt ind, tilside, men ikke fordi jeg fandt den rigtig eller deelte den, ikke fordi jeg havde opgivet at betragte Universitetet som en Levebrødsstole, hvor man dannede et ubegrændset Antal Levebrødsandidater; men det gælder jo ikke Professorerne. Der er Intet deri, der ligner det, Ministeren underlagde mig, at jeg skulde have sagt. Jeg vil henstille til de ærede Medlemmer her, om ikke Universitetets hele Virksomhed er den, at danne Candidater

til de Levebrød, som Staten bortgiver, og jeg vil endog spørge, om ikke Candidaternes Mængde mange Gange trænger sig paa som en Anledning til at ønske, at der blev flere Levebrød (Stemmer: Nei!) Ja det kan modsiges, det nægter jeg ikke; men deri ligger ikke Noget, som har den fjerneste Forbindelse med det, Ministeren søgte at underlægge mig, og hvorved han søgte at kaste — jeg kan gjerne sige — et hadefuldt Skin paa den Fremstilling af Sagen, jeg havde givet. Man maa vel lægge Mærke til, at denne Methode, som har lagt sig saa klart for Dagen i dette ene haandgribelige Punkt, gaaer gennem den hele Optræden fra Ministerens Side ligeoverfor mig, for at indvinde for Begyndelsesgagen disse 100 Rd. At den høitærede Minister er saa varm derfor, at han seer alle Indsigelser derimod i et Lys, som han kan kaste en Skygge over, det er begribeligt; det følger af den eenfaldige Stilling, hvori han staaer til Forslaget; men derimod kan jeg ikke ansee ham berettiget til at ville have indført i min Tale Ord, som jeg ikke i mindste Maade har sagt.

Nu skal jeg søge at gaae den hele Forhandling gennem paany (Stemmer: Na!) ja, det skal ikke blive meget langt — og søge at bringe den tilbage paa dens rette Punkt. Man har bebrejdet mig en urigtig Insinuation. Den ærede Formand har først taget sig denne Sag til Hjerte, og den ærede Minister har taget sig den til Hjerte idag; men der laa dog ingen Insinuation deri. Der er nu dog blevet noget Rigtigt tilbage i min Paa-stand; thi jeg har ikke sagt, at enten den ærede Formand eller den ærede Minister har søgt bringe denne Sag i Forgrunden, for at den skulde bære de andre Lønningslove igjennem; men jeg har sagt, at den blev bragt i Forgrunden, og jeg skal nu forklare, hvorledes jeg har fuld Berettigelse til at sige dette. At denne Lønningslov hænger sammen med det hele Lønnings-system, have vi jo idag hørt af den ærede Minister selv. Han sagde: „Denne Lov har allerede ligget for ifjor, men jeg har holdt den tilbage, fordi jeg troede, den burde sættes i Forbindelse med den hele Lønningslovgivning,